

ството отвори за отечеството ни страницитѣ на общечовѣшката култур. история и въведе българския народъ въ цивилизацията.

На днешния день, когато празнуваме юбилей на реформаторската мисль, на която въ България отъ 10 в. служатъ като етапи храмоветѣ съ вѣрата, а училищата съ буквитѣ на св. Солунски братия; ние пожелаваме на Св. българска църква: въ скоро врѣме да прибере въ недрата си *политически* свободнитѣ наши братя въ злоч. Македония, гдѣто сега въ една епична борба българскиятъ елементъ се защитава съ нечуванъ героизмъ отъ 3 хидри, отъ 3 народности: турци, гърци и сърби. На общото си отечество днесъ да пожелаемъ: върховнитѣ администратори, водители на народнитѣ ни сждбени и служители на отечеството—да се ръководятъ отъ еднотомислие и сговоръ за *общото благо на Отецеството*; на сегашната ни интелигенция—да стои на чело на народнитѣ тежнения, както бѣ въ *Възражданieto*, и развие отечестволубието у народа, като напои духа му съ блѣноветѣ на народното свѣто бждеще за величието на България, та да се махнатъ отъ България взаимнитѣ ежби и оня *сатанински*, партизански духъ, отъ който само народнитѣ ни неприятели ще се ползватъ!

На днешния день ние отправяме сърдеченъ привѣтъ и искрена благодарность на върховния началникъ на нашата национ. църква—Н. Блаж. Екзарха, комуто поднасяме адмиращиитѣ си за самоотверженото и геройското му стражуване за *цѣлокупността на българския народъ*!

В. В. Прѣосвещенство!

Уважаемо събрание!

Като виждате въ тая овация прѣдставителитѣ на оная обществена и държавна машина, която дви-